

Tocant la vida

Una vegada hi havia un nen que es deia Josep. Un dia, els seus pares li van regalar una flauta. I així va descobrir la música.

La música li agradava tant que amb la flauta no en va tenir prou. I va començar a tocar el clarinet. Després del clarinet, va venir la trompeta. El Josep la tocava tan bé que tothom el volia escoltar. Però, tot i que tocava una pila d'instruments, el Josep no estava content. Ell volia descobrir la música que hi havia a tot arreu. I vet aquí que va decidir buscar-la: Tocant la vida

La primera cosa que el Josep va descobrir va ser que els animals de pell freda no eren tan silenciosos com ell es pensava.

El Josep també va tenir una gran sorpresa quan va treure, d'un animal de mal geni, la música més amable que us pugueu imaginar.

Capbussant-se dins del mar, el Josep va tocar la sorra, les petxines, i fins i tot un peix. La música del mar no s'acabava mai.

La mare del Josep estava molt contenta. "Abans, el Josep ni s'hi acostava, a la verdura", deia la mare. "Ara, almenys la toca".

I és que el Josep ho tocava tot. Fins i tot el que la seva mare comprava en una parada del mercat. Un dia que va haver de rentar els plats, el Josep va fer un gran concert a la cuina de casa seva. I va ser un èxit.

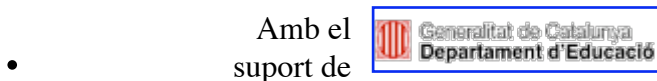
Quan va caure i es va fer mal al peu, el pobre Josep no podia caminar sense ajuda. Però això, per a ell no era cap problema. Al revés.

El Josep fins i tot va saber trobar música al lloc on treballava el seu pare.

El Josep estava convençut que ja ho havia tocat tot. Des de les eines del seu veí, el fuster, fins al silenci.

Lavors el Josep va sentir un batec. I després un altre. I va pensar: "aquesta és la música de l'amor. Ara sí. Ara sí, que ja ho he tocat tot".

Guió: Eulàlia Carrillo

© CCRTV Interactiva, S.A. | Televisió de Catalunya, S.A.

- [Avís legal](#) |
- [Segell de qualitat](#) |
- [Contacta 54€0](#) |
- - [Idiomes](#)

- [Català](#)
- [Castellano](#)
- [English](#)